

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 282 ■ 12 Mayıs 2007 ■ 1 YTL

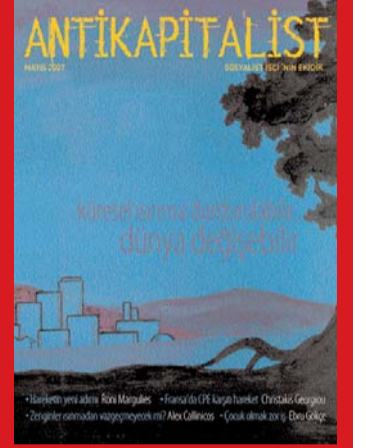
Darbecilere, ırkçılara, savaş yanlılarına, milliyetçilere, sağlığı, eğitimi özelleştirenlere, nükleer lobilerine, Kyoto'yu imzalamayanlara, Kürt halkının düşmanlarına, medikolara el uzatanlara, azınlık düşmanlarına, yoksulluğu büyütenlere, ayıları uyutmayanlara oy yok!

ÇÖZÜM SOKAKTA

Fotoğraf: Ali Öz

Ücretime dokunma, GSS'ye hayır, İran'a dokunma, G8'e hayır!, İncirlik kapatılsın, İrkçılığa ve milliyetçiliğe DurDe, Kyoto'yu imzala, Başka bir enerji mümkün, Hepimiz Ermeniyiz, Medikomu vermiyorum, Darbeye geçit yok!

Yeni sayı çıktı

28 Nisan

Tabandan örgütlenen miting

Demokrasinin çifte standardı yok. Ya seçilenlerin yanındasınız ya da darbecilerin, derin devletin yanındasınız. Ya özgürlükleri savunursunuz ya da darbeleri ve diktatörlüğü. Ya ırkçılardan ve milliyetçilerden yanasınız ya da özgürlüklerden yanasınız. Ortası yok!

Sayfa: 6/7

Seçimlerde hareketin adayları

Gözümüzü sadece parlamento dikmemiz gerekmez. Ama hem hareketin gücünü kanıtlamak hem de temsilcilerimiz aracılığıyla sesimizi meclisten de geniş halk yığınlarına duyurmak için anti kapitalist hareketin ortak, bağımsız adaylarına ihtiyacımız var.

Sayfa: 3

Hangi sol ittifak?

Solda ittifak yoğun olarak tartışılmaya başlandı. Solun hem büyük güçleri hem de küçük güçleri ittifakı ayrı ayrı tartışmaya başladı. Büyük güçler arasında görülen CHP ve DSP arasındaki ittifak görüşmeleri pazarlıklar etrafında devam ediyor.

Milletvekili pazarlığına dönüşen görüşmeler, AKP karşısında ulusalcı-milliyetçi bir çizgiyi temsil ediyor. Her iki parti de, demokrasi karşısında tutuculuğu, seçmen karşısında kemalist devlet anlayışını savunuyorlar. Bu da her türlü neo-liberal saldırıyı görmezden gelen, özgürlüğü savunmayan, sağ bir ideolojiye denk düşüyor. CHP-DSP ittifakı sol değil ama saldırgan milliyetçi yeni bir ittifak.

Daha küçük sol güçlerin ise kafası karışık. Kimi seçimlere tek başına gireceğini, gerisinin önemli olmadığını savunuyor (yurtsever cephe-TKP gibi), kimi seçim programına gerçek laisizmi alıyor (EMEP), kimi ise bağımsız adayların örgütlü solun ortak adayları olmasını savunuyor. Bu ortak adaylar, belli ki sol liderliklerin masa başında belirleyecekleri isimlerden oluşacak.

Milliyetçilikten arınmış, hareketi temsil yeteneğine sahip bağımsız aday çizgisi ise asıl kazanacak olan çizgidir.

Eşcinsel Onur Haftası

29 Haziran 1969'da Stonewall ayaklanmasının ardından dünyanın birçok yerinde her yıl kutlanmaya başlanan Eşcinsel Onur Haftası 9 yıldır Türkiye'de de kutlanıyor.

27 Haziran - 1 Temmuz tarihlerinde Lambda İstanbul tarafından düzenlenecek haftaya pek çok ünlü isim de katılacak.

Lezbiyen, gay, biseksüel, transseksüel, travestilerin biraraya geldiği haftada, homofobik açıklamalarda bulunan kişi ve kuruluşlara verilen Hormonlu Domates Ödülleri'de dağıtılacak.

Türkiye'de 1993 yılından beri kutlanan Onur Haftası yasaklarla karşılaştı. 2001 yılında yapılan Onur Yürüyüşü'nden beri sokakta kutlanabiliyor.

29 Nisan darbe çağrısıdır

29 Nisan Çağlayan mitingine katılımın yoğun olduğu açık. Sendikalar ve solun bir kısmı katılıma bakarak mitingi ya eleştirmiyor ya da açıktan destekliyor. Ulusal cephe uzun süredir siyasi gerginliği yükseltiyor. Son birkaç aydır malûm eller tarafından gerçekleştirilen saldırılarda bu gerginliğe bahane olarak kullanılıyor.

Katılımcılar tek bir amaçta birleşiyor. "Vatan elden gidiyor, gün onu savunma günüdür". Ne uygulanan ekonomi politikalarıyla ilgileniyorlar, ne demokrasi talepleriyle. Hem 14 Nisan hem 29 Nisan mitingleri bu yapay gündemin etrafında toplanarak, aslında darbecilerin, milliyetçilerin ekmeğine yağ sürdü.

Bu mitingleri düzenleyenlerin ve bazı katılımcıların sözlerine bakarak gerici niteliğini

tespit etmek mümkün. ADD Genel Başkan Yardımcısı Prof. Nur Serter: "Genelkurmay Başkanımıza 'memur' diyen bir zihniyete karşı, şanlı Türk ordumuzun önünde eğiliyoruz" derken, bazı katılımcıların şu sözleri medyaya yansdı:

"Darbe olması iyi değil, en az 5-6 yıl geriye gideriz, ama hükümetten kurtulmuş oluruz. Yalnızca hükümetten değil, şeriat-tan kurtuluruz, her şey daha iyi olur", "Biz tepede üç tane türbanlı kadın istemiyoruz. Demokrasiyi araç olarak kullanmak istiyorlar. Hükümet ordunun açıklamasını hak etti. Darbe olacak", "Ordunun açıklaması geç bile kaldı. Darbeye razıyım, kuru ekmeğe bile razıyım, yeter ki bu hükümet gitsin", "Türk oğlu Türküm, milliyetçiy-

im. Bindirilmiş kıta varsa o da AKP'dir".

Atılan bazı sloganlar ve açılan pankartlar ise şöyleydi: "Çankaya yolları irticaya, şeriata kapalı", "Atatürk'ün evinde senin işin ne?", "Hepimiz Kemalistiz, hepimiz Türküz", "Türkiye'nin gururu TSK".

Bu sözler ve sloganlar mitingün profilini gösteriyor. Bu, şiddetten yana milliyetçi bir profildir. Bu miting korku üzerine inşa edilmiştir ve darbeye sığınmaktadır. Katılanların tümünün niyeti bu olmasa da, sonuç olarak miting bu işlevi üstlenmiştir.

Ankara DurDe: Malatya'nın takipçisiyiz

Malatya'da katliama maruz kalan Protestan cemaatine Ankara DurDe adına başsağlığı ve dayanışma dilekleri iletili. DurDe, Kurtuluş Kiliseleri Birliği Başpastörü İhsan Özbek'le görüşerek, yürütülen kampanya hakkında görüş aktardı. Malatya katliamına nasıl tepkinin örgütlendiği ve DurDe'nin Malatya davasının takipçisi olduğu da aktarılan bilgilerden oldu. Aynı zamanda İhsan Özbek 14-15 Mayıs'ta gerçekleşecek olan Ankara milliyetçiliğe ırkçılığa DurDe Sempozyumu'na davet edildi.

DTCF'de anti faşist başarı

DTCF'de faşistlerin saldırısı olarak gelen haberin aslında anti-faşist bir başarı. Aralarında 4 DurDE aktivistinin de olduğu 60 DTCF'li öğrenci 3 Mayıs Türkçülük gününü engelleyip, okulun her tarafına bayraklar asıp etkinlik yapmak isteyen, çoğu Ülkü Ocakları'ndan gelen 50 kişilik ırkçı grubu bloke ettiler.

Blokaj gün boyunca sürdü, faşistler bayrakları toplayıp okuldan çıkarken, polis barikatının önünde taş atmaya başladı ve devreye polis girdi.

Polis yanlı bir tutum olarak okulu gaza boğdu. Ancak öğrenciler direndiler ve kazandılar.

Polis saldırısına maruz kalan öğrenciler için dün DurDe aktivistleri A. Ü. DTCF önünde toplandı. Saat 18.00'de dayanışma için gelenlerle birlikte 200 kişilik bir grup olarak Sakarya Meydanı'na yürüyüş yapan anti-faşistler, faşistlerin ve onların destekçisi çevik kuvvetin saldırılarını boşa çıkardılar.

Volkan Tamusta
DTCF Öğrencisi

Transfobiye DurDe!

Geçen nisanda Ankara-Eryaman'da bir çok travesti ve transseksüel evleri basıldı, travesti ve transseksüeller dövüldü, bıçaklandı, evleri yağmalanıp, araçları gasp edildi. Olayları tezgahlayanların amacının bölgedeki emlağın değerini arttırmak olduğu söyleniyor. Sonuç olarak, bu insanların yerlerinden taşınmak zorunda kaldığı bu olaylar, ayrımcılık kaynaklı bir sürgüne yol açtı. Polisin yapılan başvuruları ciddiye alması üzerine, travesti ve transseksüellerin örgütü Pembe Hayat oturma eylemleri yaptı ve bu eylemlere Küresel Eylem Grubu da destek verdi.

Nihayet, olaylara karıştığı ileri sürülen iki kişi tutuklandı. Davacılar Dan Dilek İnce ve Arzu San, kendilerine demir

sopalarla ve silahla saldırıldığını, araçlarının gasp edildiğini söylediler. Tahmaz suçlamaları kabul etmedi.

Pembe Hayat Derneği Başkanı Buse Kılıçkaya ise, "Bizler her an her yerde saldırıya maruz kalabiliyoruz, dövülüyoruz, bıçaklanıyoruz, gasp ediyoruz..." dedi. "...Bizler evlerimizi hiç pahasına satarak Eryaman'dan sürüldük. Can güvenliğimiz ortadan kalktı. Bize şiddet uygulayanların önu kesilmediği için aynı şeyler Bağlar Caddesi ve Marmara Sokak'ta da devam etti. Ama biz susmadık, sinmedik, yok olmadık... Hrant Dink katledildikten sonra yan yanaydık. Malatya'da boğazları kesilen Hristiyan'lar için ilk sokaklara dökülen

bizlerdik. Bugün de omuz omuzayız. Bir kez daha yüksek sesle transfobiye, homofobiye, ırkçılığa ve ayrımcılığın her türüne dur diyoruz."

İrkçılığa Dur De Grubu, Küresel Eylem Grubu, Kaos GL, Lambda İstanbul, Morel Eskişehir LGTT ve Gacı İstanbul üyeleriyle, Prof. Dr. Baskın Oran ve vicdani redçi Mehmet Tarhan da davacıları

desteklemek üzere Sincan Adliyesi'ne geldiler.

Destekçilerden yapılan ortak açıklamada, "Malatya'da Zirve Yayınları'nı basıp, üç kişiyi öldürenlerle, transseksüelleri bıçaklayan, evlerini yağmalayanlar arasında fark görmüyoruz. Transfobi, ırkçılık, homofobi ve yabancı düşmanlığı birbirinin kardeşidir" denildi.

Somut talep, gerçek eylem

Eğitim-Sen ek ders ücretlerinin gaspedilmesine karşı sevk eylemi ve ardından da yürüyüş yaptı. Eğitim-Sen'liler iki hafta boyunca işyerlerinde sevk eylemi örgütledi. Türk Eğitim-Sen'in de katıldığı sevk eylemine özellikle Eğitim-Sen'in örgütlü olduğu okullarda katılım çok iyiydi. Birçok okulda eğitim öğretim tamamen durdu. Çağaloğlu'nda İstanbul İl milli eğitim müdürlüğüne yapılan eylem de çok başarılıydı.

Yaklaşık 5 bin kişinin olduğu kitle "ekdersime dokunma" dövizleri ve "öğretmen düşmanı bakan istifa" sloganlarıyla yürüdü. Sloganları hiç susmadığı coşkulu bir eylem olarak devam eden gösterinin başarılı olması, tek ve somut bir talep etrafında birleşilmesi ve iki sendikaların ortak eylem yapmasıyla da ilgiliydi. 14 Nisan'dan sonra esen milliyetçi havanın hiç bir belirtisinin olmadığı gösteriye Sol parti ve örgütler de ilgi göstermedi.

Otoyollar yeni ölümler

Bayındırlık ve İskan Bakanı Faruk Özak köprü ve otoyolları özelleştireceğiz dedikten sonra, Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) altı otoyol ve iki boğaz köprüsünü özelleştirme programına aldı.

Kamu hizmeti olması gereken bütün hizmetler, serbest piyasaya ve kar hirsına terk edilerek olası problemleri de beraberinde getiriyor.

Otoyolların özelleşmesi halinde, buraları alan şirket sağlıklı ve konforlu bir ulaşım değil, kar etmeye öncelik verecektir.

sosyalist işçi

Abone olabilirsiniz
0536-335 10 19

sosyalist işçi

Mücadelede yeni bir adres doğuyor

Küresel Eylem Grubu bugün dünyanın başındaki belki de en büyük belaya dikkat çekmek için 28 Nisan'da Kadıköy'de bir eylem yaptı. Eyleme katılım öyle çok büyük değildi. 8-10 bin kişilik bir eylemdi.

Ama bu eylem, 14 ve 29 Nisan 'sivil' milliyetçi mitinglerin, darbe çağrılarının, iki gün sonra yapılan sekter 1 Mayıs gösterilerinin arasında bize nefes aldırarak parlak bir başarıya imza attı.

Gösterinin dikkate alınması gereken en önemli yanı katılımcıların portresiydi. Göstericilerin ezici büyük çoğunluğunun eski geleneksel solla uzaktan yakından alakası yoktu. Yürüyüşte yumrukları havada, asık suratlı, tek tip giyimli, beşerli sıralar halinde yürüyen, "kararlı devrimciler" yoktu. Çoğu çok genç ve kadın, rengarenk giyimli, hareketli, koşarak slogan atan, bu dünyayı değiştirmeye kararlı insanlar vardı. Birinci grupta aralarındaki tek benzerlik kararlılık konusundaydı.

Son yıllarda yetişen bu yeni kuşak bize artık nasıl bir mücadele anlayışının benimsenmesi gerektiğini çok iyi anlatıyor. Dünyamızın gerçek sorunları var. Yeni aktivist kuşak da bu gerçek sorunlara gerçek cevaplar üretiyor.

Örgütlenme konusunda eskisi kadar pasif olmayan yepyeni bir kuşak var artık. Her sorunu tartışarak, kendi fikrinin de alınmasını sağlayarak ve çözüme doğrudan katkı sağlayarak örgütleniyor. Üstelik bu yeni kuşağı örgütlemek için peşinden koşmaya bile gerek kalmıyor: kendi inisiyatifleriyle aşağıdan örgütlenmelerini kendisi yaratıyor.

Anti kapitalist devrimci bir partinin gözünü dikmesi gereken yer burası. Bu yeni kuşak anti kapitalist devrimciler mücadelenin yolunu da gösteriyor adresini de.

1 Mayıs'ın adresi

Bu sene önce DİSK ardından da bir dizi stalinist sol örgütlenme İstanbul'da 1 Mayıs'ta Taksim hedefini gösterdi. DİSK ve bu gruplar ülke çapında bir mobilizasyonla İstanbul'a geldiler.

Taksim'e çıkma çabasının neyle karşılaştığını biliyoruz. Devlet terörü. Bunu onaylamak mümkün değil.

Ama acaba 1 Mayıs'da Taksim diyenler doğru işi mi yaptılar. Darbecilerin mitinglerine karşı yapılması gereken yığinsal bir 1 Mayıs eylemiydi. Tüm emek örgütlerini kapsayan ve darbecilere cevap verecek bir miting en büyük ihtiyaçtı.

Bütün ülkeden toplanıp gelen bir kaç bin kişinin "kahramanca" mücadelesi ne yazık ki ne iddia edildiği gibi Taksim'i 1 Mayıs'a açtı ne de yığinsal oldu.

Ancak 1 Mayıs'ta Taksim diyerek ısrar eden örgütler diğer yandan da Cumhuriyet Mitinglerini savunanlar. Bu bir tesadüf değil.

Seçimlerde

hareketin adayları

Cengiz ALĞAN

Küresel kapitalizmin felakete sürüklediği bir dünyada yaşıyoruz. Başta dünyanın jandarmalığına soyunan ABD olmak üzere küresel kapitalizmin en saldırgan aktörleri dünyanın her yanında savaş politikaları izlemekten kaçınmıyor. İşte yanbaşımızdaki Irak savaşı dört yılını doldurdu. Her gün yeni 'düşman' ülkeler ilan ediliyor.

Küresel kapitalizm enerji politikalarını değiştirmeye yanaşmadığı için dünya giderek ısınıyor. Milyonlarca yıldır yerinde duran buzullar kapitalizmin dizginlenemez kâr hırsı yüzünden son birkaç yüzyıldır hızla eriyor. Su tükeniyor, hava kirleniyor, canlı türleri toptan yok oluşa doğru gidiyor.

Küresel kapitalizm ekonomik baskı araçlarıyla da insanlığı bütünüyle kendisine borç ödemeye yükümlü yaşamaya mahkum ediyor. IMF, Dünya Bankası gibi kurumlar borç verme yoluyla ülkeleri kendisine bağımlı hale getiriyor. Borçlanan her ülkenin yöneticileri, aldığı borcu ödemek için, kendi halkına saldırıyor. Sosyal haklarda kısıtlamaya gidiyor. Her şeyi satıp savıyor, doğrudan kamu harcamalarına gitmesi gereken gelirleri ya askeri yatırımlara ya da borç ödemelerine ayırıyor.

Nasıl bir Türkiye?

Türkiye dünyadaki küresel kapitalizmden ayrı bir gezegende değil. Savaşlarda yer alıyor. ABD'nin Afganistan savaşına asker yolluyor. Ülkedeki ABD üslerini Irak'a gidecek Amerikan askerlerinin kullanımına açmak istiyor. Bütçesinin yarıya yakını askeri harcamalara ayırıyor. Özel olarak da Kürtlere karşı bir savaş yürütüyor.

Tıpkı ABD gibi Kyoto'yu imzalamıyor, enerji poli-

tikasını çevreye değil, kâra göre planlıyor. Tüm gelişmiş ülkeler nükleer santraller kurmaktan yıllardır vazgeçmişken Türkiye yeni nükleer santraller inşa etmeye çalışıyor. Oysa, örneğin, rüzgar enerjisinden faydalanmaya dünyanın en müsait ülkelerinden biri.

Türkiye IMF'ye en çok borcu olan ülkelerden biri aynı zamanda. Kazandığımız her kuruşun yarısı önce devlete, onun eliyle de IMF, Dünya Bankası gibi kuruluşlara aktarılıyor.

İrkçilik, milliyetçilik, darbecilik

Bir yandan da ırkçılık ve milliyetçiliğin körüklendiği bir ülkede yaşıyoruz. Milyonlarca Kürt 'sözde vatandaş' ilan ediliyor. Ermeniler, Rumlar, Süryaniler sözde bile vatandaş sayılmıyor. Hrant Dink, Rahip Santoro, Malatya'daki Hristiyanlar güpegündüz katlediliyor. İrkçi 301. Madde'den davalar açılıyor. Aydınlar, sanatçılar hedef tahtasına yerleştiriliyor.

14 ve 29 Nisan 'sivil' mitingleriyle biz dahi hedef gösteriliyoruz. Laik kemalistler 'sözde' şeriatla karşı orduyu göreve çağırıyor. Emekçiler sermaye sınıfı karşısında yüzlerce küçük gruba bölünmeye çalışılırken bir de laik-şeriatçı, türbanlı-başı açık diye bölünüyor.

Harekete güvenelim

Bu umutsuz dünyada ne yapacağız? Bu karanlık tabloya ikna olmayan ve artık dünyayı değiştirmenin gereğine inanmış koskoca bir anti kapitalist hareketimiz var. Ona güveneceğiz. Bütün dünyada savaşa, küresel ısınmaya, nükleer santrallere, yoksulluğa, ırkçılığa karşı çıkan büyük kitleler var. Ve bu kitleler birbirleriyle iletişim ve dayanışma içindeler.

Aynı kitleler bu ülkede de var. Ve dünyadaki anti kapitalist hareketle iletişim ve dayanışma içindeler.

Bağımsız adaylar istiyoruz!

Yazının başında çizilen

tabloya karşı, tam da bu tablonun niteliklerine doğrudan karşı çıkabilecek temsilciler ihtiyacımız var. Varolan siyasi partilerin hiçbirisi bu özelliğe sahip değil. Parlamenter partilerin hiçbirisi, kapitalist sisteme kökünden karşı olmadıkları için, neo liberal politikalara ve dolayısıyla yoksulluğa, savaşa, ırkçılığa, milliyetçiliğe de karşı olamaz.

Ancak bu tablonun gerçek mağdurları tüm sorunlara gerçek yanıtlar üretebilir. Dünyadaki eşitsizliği kavramış ve karşısındaki alternatifini net olarak ifade edebilen aktivist kuşakların temsilcileri parlamentoya girmeli bugün.

Kazanmak için

Gözümüzü sadece parlamentoya dikmemiz gerekmez. Ama hem hareketin gücünü kanıtlamak hem de temsilcilerimiz aracılığıyla sesimizi meclisten de geniş halk yığınlarına duyurmak için anti kapitalist hareketin ortak, bağımsız adaylarına ihtiyacımız var.

sosyalist işçi
ANTİKAPİTALİST

sürekli okumak için
arayın

0536 - 335 10 19'u

MEDİKO'MU
VERMİYORUM

www.kureseylem.org

12 Mayıs
Cumartesi

Miting ve Konser

Ankara

Toros Sokak, saat: 12.00

Almanya'da toplanacak olan G8'e karşı küresel hareketle birlikte sokaklarda olacağız

KEG:
0537 - 723 54 94

Sözde değil, özde demokrasi istiyoruz DARBEMEYE GEÇİT YOK

Hrant'ın cenazesine katılanlar 1 Mart'ı yapanlar. İrkçılığa, milliyetçiliğe, küresel sermayeye karşı çıkanlar. Küresel ısınmayı insanlık için tehlike olarak gören ve sorumlusunun kapitalizm olduğunu bilenler. ABD emperyalizmine, onun hegemonya savaşına yıllardır cesaretle karşı çıkanlardır.

Generaller "yeterli halk desteğimiz yok" diyorlardı ve 14 Nisan'da Ankara'da, 29 Nisan'da İstanbul'da "halk" jeeplerine, BMW ve Mercedeslerine binerek halk desteğini oluşturdu. 27 Nisan'da ordu bir kez daha darbe tehdidi yaptı. Yayınlanan bildiri, şeriatçı bir tehlike olduğunu anlatıyor. Şeriatçı tehlike için verilen örnekler ise 3-4 kız çocuğunun başörtüsüyle ilahiler okuması. 14 Nisan'da, 29 Nisan'da gösteri yapanlar açıkça darbe çağrısı yaptılar. Darbe bildirisini desteklediler.

Kim bunlar?

Türkiye'de saflar keskinleşiyor. Bir tarafta ABD'nin hizmetinde olan, NATO içinde her denileni yerine getirenler var. Keskin demeçler verip ardından Afganistan'a asker yollayan, işgale ortak olanlar var. İsrail ile anlaşmalar yapan, Irak savaşına katılmak isteyen, İran ile savaşa tutuşmak isteyenler var. 1 Mart'ta savaş için yetki isteyenler var. Bütün yeni liberal tedbirleri onaylayan, krizlerden büyük paralar kazanıp servet edenler var. Kirli savaşta rant yiyenler var. Bir tarafta kendilerini Türkiye'nin sahibi olarak gören, bu ülkede yaşayan insanların çoğunluğunu hiçe sayanlar var. Çıkarlarına dokunulduğu için yirticiliyorlar. Ama bu kez duvara toslamak üzere. Kırk dokü iki miting halk desteği

sağlanmıyor. TV'nin bu mitingleri ağızlarından köpükler saçarak milyonlar olarak göstermesi ile, Cumhurbaşkanlığı bütçesinden verilen yardımlarla halk desteği sağlanmıyor. Destek dedikleri, bu toplumun en fazla yüzde 10'u veya yüzde 20'si. Toplumun ezici çoğunluğu darbeye, darbecilere karşı. Onlar için işte tehlike bu. Onlar sorunu laik-şeriatçı ikilemine sıkıştırdıkça aslında yeni liberalizmde destek veriyorlar. Yeni liberal uygulamaların göz ardı edilmesini sağlıyorlar. Sağlık, eğitimin özelleştirilmesini, kamu mallarının yok pahasına elden çıkarılmasını göz ardı ediyorlar. Çünkü aslında onlar da IMF politikalarında anlaşılıyorlar. Çünkü hep birlikte IMF'nin, Dünya Bankası'nın, küresel sermayenin hizmetindedir.

Onların düşmanı antikapitalistler

Hrant Dink'in cenazesi bir milattır. O gün yüz binlerce insan sel oldu sokaklara aktı. "Hepimiz Ermeniyiz" diye gürledi ve milliyetçiliğe, ulusalcılığa, ırkçılığa karşı ayağa kalktı. Hrant Dink'in cenazesi darbe isteyen herkese korku saldı. Bu nedenle şeriatçı darbe tehdidi içine ustalıkla "Ne Mutlu Türküm" demeyen herkesi düşman ilan eden bir ifade kondu. 14 ve 29 Nisan'da tepindiler. "Hepimiz

Mustafa Kemal'iz, Hepimiz Türk'üz" diye. Ermeni Hrant Dink'in öldürülmesini bir kere daha kutsadılar. 14 Nisan'da Hristiyan azınlığı hedef gösterdiler. "Misyonerlik faaliyeti" dediler. Bundan cesaret alan 3-5 ırkçı milliyetçi Malatya'da insanlara işkence yaparak katletti. Hrant'ın cenazesinden 100 gün sonra Agos'un önünden 10. Yıl marşları okuyarak geçtiler. Rövanşı alıyorlardı. Onlar aslında AKP'ye değil, Hrant'ın cenazesine katılanlara öfke duyuyor. Asıl sorunları onlarla. Hrant'ın cenazesine katılanlar ise 1 Mart'ı yapanlar. İrkçılığa ve milliyetçiliğe olduğu kadar küresel sermayeye karşı çıkanlar. Küresel ısınmayı insanlık için tehlike olarak gören ve sorumlusunun kapitalizm olduğunu bilenler. ABD emperyalizmine, onun hegemonya savaşına yıllardır cesaretle karşı çıkanlardır. Kürtlere karşı savaşın bitmesini, Kürtlerin kimliğinin tanınmasını, demokratik ve barışçı çözümler istiyorlar. Hrant'ın cenazesine katılanlar darbelerle karşı demokrasiyi savunanlardır. İşte bu nedenlerle "Ne Mutlu Türküm" demeyen herkes düşman ilan edildi. Aslında tüm antikapitalistler düşman ilan edildi. Onlar savaşa karşı gösteri yapanları düşman olarak gördüklerini ilan ettiler.

G8'e, küresel sermayeye karşı gösteri yapanları düşman olarak görüyorlar. Onlar küresel ısınmanın kapitalizmin ürünü olduğunu söyleyenleri düşman olarak görüyorlar.

Darbeye hayır!

Darbecilerin şansı yok. Sıkıştılar. Biliyorlar ki çözüm ellerinde değil. Sadece tehdit ediyorlar. Göz korkutmaya çalışıyorlar. Ama boşuna. Bu ülkede yeni liberalizme karşı, küresel sermayeye karşı güçlü bir hareket var. Milliyetçiliğe, ırkçılığa karşı güçlü bir hareket var. Darbeye geçit yok diyen büyük, çok büyük bir kesim var. Bunlara güvenmek ve cesaretle, yalpalamadan darbeye karşı çıkmak gerek. Bugün görev, ortada kalmak değil, tavır almaktır. Ortada kalanlar hayali şeriat tehlikesinin ardına gizleniyor. Darbecilerle şeriatçı eşit tehlikeler olarak görüyor. Oysa ortada ciddi bir şeriat tehlikesi yoktur. Darbe ise kapıda. Kim kapıdaki tehlikeyi küçümserse, darbeye hizmet eder. Darbecilerin halk desteği arayışlarına destek verir. Bugün tek bir görev var: Darbeye karşı çıkmak! 12 Mart'a, 12 Eylül'e dönüş yok. İşkencehanelere, idam sehpalarına dönüş yok. 28 Şubat'a dönüş yok. Herkes tavrını belirlesin. Demokrasinin çifte standardı yok. Ya seçilenlerin yanındasınız ya da darbecilerin, derin devletin yanındasınız. Ya özgürlükleri savunursunuz ya da darbeleri ve diktatörlüğü.

İŞTE TEHLİKE

İŞTE CEVAP

yanındasınız. Ya özgürlükleri savunursunuz ya da darbeleri ve diktatörlüğü.

Ya ırkçılardan ve milliyetçilerden yanasınız ya da özgürlüklerden yanasınız. Ortası yok!

YURTTAŞ BİLDİRİSİ: Muhtırayı açıkça reddediyoruz!

27 Nisan 2007 gecesi yayınlanan Genelkurmay Başkanlığı muhtırası, zaten kısıtlı olan demokrasimizi çok ağır yaraladı. Askeri bürokrasinin siyasi alana müdahale etmesi, siyasetin silahların gölgesinde yürümesinin doğal karşılanması, rejimin asker vesayeti altında olması kabul edilemez. Genelkurmay Başkanlığının muhtırası demokratik rejime yönelik açık bir tehdittir ve yasalara göre suçtur.

Biz aşağıda imzası bulunan yurttaşlar bu muhtırayı açıkça reddediyoruz!.. Bugün siyasal, ekonomik, sosyal alanda yaşadığımız kriz, cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesiyle de aşılamayacak derinliktedir. Cumhurbaşkanı seçiminde oy veren seçmenlerin yarıya yakınının siyasi tercihlerinin mevcut seçim yasaları ile parlamentoya yansımayaacağı bir sistemde kriz devam

edecek; yeni bir genel seçim de krizi çözmeyecek ve sadece kısa bir süre için erteleyecektir. 12 Eylül rejimi bütünüyle tıkanmıştır. Bugün yaşanan sorunların temelinde, 12 Eylül darbesinin ürünü olan 1982 Anayasası ve bu Anayasanın kurguladığı rejim vardır. Türkiye, içinde bulunduğu bunalımdan kalıcı biçimde çıkmak istiyorsa, bir an önce bu Anayasa'dan kurtulmalıdır.

Ülkemiz; özgürlükçü, çoğulcu, barışçı, demokratik, laik anlayış ortak paydasında, hukukun uluslararası ilkeleri ve değerleri ile örülmüş yeni bir anayasaya kavuşmadıkça, keza seçim barajları kaldırılarak toplumun bütün kesimlerinin siyasal temsiline olanak tanıyan bir Seçim Yasası benimsenmedikçe sürekli kriz üreten bu yapıyı ve krizden beslenen odakları etkisiz kılmak mümkün

değildir. Oysa son günlerde yaşananlar, olması gerekenin tam aksine, "vesayet demokrasisi"nin açık darbeye dönüştürülmesi için bahaneler arandığını gösteriyor. Bizler, laik cumhuriyetin muhtıralara yaslanarak değil ancak daha fazla demokrasi içinde yaşatılacağına inanıyoruz. "Ne mutlu Türküm demeyenler düşmandır" diyebilenlere yanıtımız

açık: Düşman değil, tersine bu ülkenin en sorumlu ve duyarlı yurttaşlarıdır ve yaratılan bu ortamda asla mutlu değiliz. Özgür, demokratik, laik Türkiye'yi korumaya kararlı yurttaşlar olarak demokrasiyi yoketmeye yönelik her türlü müdahaleye karşı direnme hakkına sahip olduğumuzu açıkça belirtiyoruz. **Bildiriye imzalamak isteyenler, sosyalistisci@gmail.com adresine mail gönderebilir.**

Seçimler krize çözüm mü?

Önce Genelkurmay Başkanı konuştu. Sonra Tandoğan mitingi yapıldı. Abdullah Gül aday oldu. Genelkurmay bunun üzerine e-darbe yaptı ve bir muhtıra yayınladı. 2 gün sonra bu kez İstanbul'da gösteri yapıldı.

Ordu bir kez daha darbe yaptı ve daha önce Nokta dergisinde yayınlanan eski Deniz Kuvvetleri Komutanı'nın gün-lüğünde istendiği gibi "kitle desteği" bulundu.

Muhtıra bir yandan, "cumhuriyeti savunarak" darbe isteyen "kitle desteği" diğer yandan basınç yapınca Anayasa Mahkemesi de CHP'nin itirazını kabul etti ve Cumhurbaşkanlığı oylamaları için üçte iki çoğunluğun var olmasını istedi.

Bu arada "sosyal demokrat" CHP Genel Başkanı Deniz Baykal Anayasa Mahkemesi bu kararı almazsa darbe olacağını ilan etti.

Bütün bunlara AKP'nin cevabı seçim. Şimdi büyük olasılıkla 22 Temmuz'da seçime gidilecek. Düne kadar erken seçim diye tepinen CHP ise şimdi seçimleri ertelemeye çalışıyor. kendi seçmeninin o tarihlerde tatilde olacağını hesaplıyor.

Ne zaman olacağı tam belli olmasa da artık erken bir seçim yapılacağı kesin.

Burjuvazinin ahırı

Yaşanan bütün bu gelişmeler parlamenter demokrasinin ne denli işe yaramaz olduğunu,

kararların parlamentoda değil arka odalarda alındığını bir kez daha çarpıcı bir biçimde gösterdi. Cumhurbaşkanını seçmen parlamentoya verilmiş bir görev.

Seçimlerde parlamentonun çoğunluğunu AKP kazandı. Ama şimdi Genelkurmay, Anayasa Mahkemesi, Üniversite Rektörleri, Cumhurbaşkanının atamasıyla göreve başlayan hertürlü bürokrat, CHP, MHP ve bütün milliyetçi ve ulusalcılar birden bire parlamenter demokrasinin sonuçlarına itiraz etmeye başladılar.

AKP'nin aslında azınlık olduğunu iddia etmeye başladılar. Oysa, bugüne kadar bütün iktidar partileri aslında azınlık partileridir.

Abdullah Gül adaylığını açıkladığında kutlayan TÜSİAD ve Sabancı'da Genelkurmay bildirisini ile birlikte tutum değiştirdiler ve seçim istediler.

Burjuva partilerinde heyecan

AKP'nin 22 Temmuz'da seçim istemesi üzerine bütün partileri bir heyecan kapladı.

Önce sağda ANAP ve DYP DP olarak birleşme kararı aldı.

Ardından "Cumhuriyet Mitinglerinin çağrısı" üzerine solda da benzer bir adım atılmaya çalışılıyor. CHP ve DSP bir süre naz yaptıktan sonra şimdi bir tür seçim ittifakı oluşturmaya karar verdi.

Bu arada başka girişimlerden de bahsediliyor.

Sosyalist solda ise şimdilik durum sakin. DTP ile EMEP ve SDP anlaşmış durumda. Onlara mutlaka başka gruplar da katılacak ve DTP bu kez parti olarak değil, bağımsız adaylarla seçimlere katılacak. DTP bağımsız adaylarının seçilme şansı bazı bölgelerde var.

Bir de solun bağımsız adaylar çıkarması istemi var.

Bunlara karşı Sosyalist İşçi antikapitalist hareketin bağımsız adaylarını destekliyor.

Seçimler çözüm değil

Anayasa Mahkemesi kararı ve ardından seçimlerin ilan edilmiş olması derinleşen krizi bir süre için durdurdu. Ne var ki çözüm değil.

Yeni parlamentonun Cumhurbaşkanını seçmesi pek olası değil. Bu nedenle AKP

Cumhurbaşkanının halk oylaması ile seçilmesini öneriyor ama bu öneri CHP tarafından baltalanıyor. Böyle giderse seçimlerden sonra bugünkü kriz olduğu gibi yeniden yaşanacak.

Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesi sosyalistlerin destekleyeceği bir öneri ama bu biçimi ile değil. Ayrıntılar bir yana, AKP halkın seçeceği adayın belirli bir miktar parlamenter tarafından önerilmesini istiyor. Yani parlamentoda olmayan bir aday ortaya çıkamaz. Bu, Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesi değil, halkın parlamento içinden birisini Cumhurbaşkanını seçmesi oyunudur ve sonunda gene Abdullah Gül Cumhurbaşkanını seçilir.

CHP bu nedenle bu öneriye karşı. Sosyalistler ise bu nedenle değil ama böyle bir seçimin halk oylaması olmayacağı için bu öneriye karşıdır.

GÖRÜŞ

TKP'nin FB-BJK eksenini

Bu iş muhtırayla bitmiyor. Seçimleri AKP kazanacak ve kazandığı zaman darbe yine gündeme gelecek. Askerin bu işin peşini bırakmayacağı açık. Çünkü amaçları sadece Cumhurbaşkanlığıyla, Cumhurbaşkanının eşiyile filan ilgili değil. Laikliği korumak da değil. AKP'nin şeriatçı bir parti olmadığını ben biliyorsam, istihbarat ağı benimkinden biraz daha iyi olan Genelkurmay haydi haydi biliyordur. Amaç 80 yıldır hep aynı. "Bu memleketi nasıl yönetmek gerektiğini biz biliriz; halk için neyin en iyi olduğunu halk değil biz biliriz; partiler gelip geçebilir, ama her şey son tahlilde bizden sorulur" diyenlerin iktidarını sürdürmek. Bunlar, bugün Genelkurmay, CHP ve ADD'de örgütlü. Ve iktidarlarının tehlike altında olduğunu hissediyor, direniyorlar.

AKP'ye itirazları din ile ilgili değil. AKP Türkiye'de devletin ve Genelkurmay'ın bekasını her şeyin önüne koymayan, her konuda Genelkurmay'a danışmayan, dolayısıyla askerinin siyasetteki rolünü kısıtlamayı düşünebilen, Kürt sorununa çözüm getirmeyi hayal edebilen, "halka rağmen halkçılık" değil gerçekten halkçılık yapabilen ilk hükümet. Kemalistlerin gözünde, AKP dağdan gelmiş, bağdakileri kovmaya çalışıyor. Darbecilerin, Cumhuriyet mitingcilerinin, CHP ve ADD'nin itirazı bu. Dolayısıyla bu itiraz, cumhurbaşkanlığından bağımsız olarak, AKP iktidarda olduğu sürece devam edecek.

Tandoğan ve Çağlayan mitinglerinde (ve sürmekte olan diğer mitinglerde), "Bunlar benim örtünmemi isteyecek" kaygısını dile getiren kadınları anlıyorum. Ama yanılıyorlar. "Ramazan'da herkese oruç tutturalar" diye korkanları anlıyorum. Ama yanılıyorlar. Beş yıldır rahat bir parlamenter çoğunlukla iktidar olan bu parti, kadınların başörtüsüyle üniversiteye girebilmeleri gibi basit bir konuda bile, ve kendi tabanını yabancılaştırmak pahasına, hiçbir şey yapmadı.

Denebilir ki, "Evet ama, ileride yapacak". Önce, kapı gibi çoğunluk sahibiyken niye erteliyorlar, belirsiz bir geleceğe niye bırakıyorlar, anlamakta zorlanıyorum. Ama haydi kabul edelim; AKP 10 yıl sonra şeriatçılık yapacak. Bunun böyle olması durumunda bile, demek ki konu bugünün konusu değil. Bugünün konusu, ikirciksiz, tereddütsüz, ama'sız bir şekilde askerinin siyasete müdahalesini püskürtmek.

Türkiye "Komünist" Partisi'nin şu açıklamasına kahkahalarla güldüm: "Genelkurmay Başkanlığı'nın [açıklamasını] ... asker-sivil ya da seçilmişler-atanmışlar ikilemi içerisine hapsetmek yanlıştır ... konu, TSK'nın seçimle işbaşına gelmiş bir hükümete ve parlamentoya müdahalesi ekseninde ele alınmalıdır..." Vay canına! Ya hangi ekseninde ele alınmalıdır? Fenerbahçe-Beşiktaş ekseninde mi?

Türk solunda "Ne o, ne o" yaklaşımı öylesine içgüdüsel bir tepki haline geldi ki, kronikleşti artık. Dünyadaki hemen hemen her önemli gelişmede Türk solunun taraf tutmaktan kaçınacağı, güncel ve acil olanla genelgeçer olanı ayırd edemeyeceği, somut siyasetle soyut doğruları birbirine karıştıracağı garanti artık.

Evet, şeriat da istemeyiz, darbe de. Durup dururken sorulsa, ikisine de karşıyız deriz. Ama bugün "durup dururken" değil. Bugün somut durum, acil tehlike ve tüm kamuoyunun gündemi, şeriat değil, darbe.

TKP 1930 yılında Almanya'da bulunsaydı, "Ne Hitler, ne burjuva demokrasisi" diyecekti kuşkusuz. En genel ve soyut anlamda doğru bir slogan. Doğru, ikisine de karşıyız, biz ne onu ne onu isteriz, komünizm isteriz. Gel gör ki, günün konusu bu değil. Günün konusu darbe.

Roni Margulies

BAĞIMSIZ ADAYLAR İSTİYORUZ!

İrkçiliğe ve milliyetçiliğe karşı,
Parasız sağlık ve eğitim için,
Sınırsız ifade ve örgütlenme özgürlüğü için,
Savaşa ve işgale karşı,
Özelleştirmeye, işsizliğe, gelir adaletsizliğine karşı,
Cinsiyetçiliğe, ayrımcılığa karşı,
Kürt sorununa barışçıl çözüm için,
Azınlık hakları için,

BAĞIMSIZ ADAYLAR İSTİYORUZ!

AKP'nin sağlıkta dönüşüm, özelleştirme, paralı eğitim politikalarıyla,
CHP'nin azgın milliyetçiliği arasında sıkışmamak için,
Kendi taleplerimizi dile getirmek için,

Kadın erkek, azınlık çoğunluk, Türk Kürt demeden,
türbanlı türbansız, laik şeriatçı demeden,
başka bir dünya isteyen herkesi temsil edecek

BAĞIMSIZ ADAYLAR İSTİYORUZ!

www.bagimsizadaylaristiyoruz.org

28 Nisan: 'Başka bir enerji mümkün'

Tabandan örgütlenen miting

Gökşen Şahin

Avi Haligua

Küresel Eylem Grubu (KEG), Kadıköy mitinginde 5 bin kişiyle kendisini kanıtladı.

Her gün artan aktivist sayısı ve KEG'in genişleyen etki alanı kampanyanın başarısının somut kanıtları. KEG aktivistleri, 3 Aralık 2005 ve 4 Kasım 2006 iklim değişikliği mitingleri, zaman içinde medya ve örgütlerle kurulan bağlantılar ve uzun toplantılar sonucu son derece planlı ve tamamen tabandan örgütlenen bir miting yapmayı başardı. Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı mitingden önce ve alanda açılan standlarda aktivist föyleri büyük ilgi gördü. Miting alanını dolduranların büyük

çoğunluğunun kadın ve gençlerden oluşması kampanyanın doğru yolda olduğuna dair bir kanıttı. Pazarlık, Ocavık, Munzur, Fındıklı köylülerinin katılımı da çeşitlilik hissini kuvvetlendirdi. Mitinge gelenlerin ulaşım masraflarının dahi kürsüden yapılan çağrıyla alandan toplandığı, hiyerarşisiz iz bir hareket örneği olarak gurur vericiydi.

KEG sokaklarda, okullarda, kendisini ifade edebileceği her alanda çalışarak büyük bir eylem gerçekleştirdi. Yüze yakın sivil toplum kuruluşu, oluşum ve örgüt, başka enerji kaynaklarına dayanan bir hayatın mümkün olduğu fikrine katıldı. Fakat katılanların büyük

çoğunluğu, örgütlü grupların ardından giden kitleler değil, broşürümüzü okumuş, sunumumuzu dinlemiş, hakkımızda çıkan haberleri takip etmiş insanlardı.

İklim değişikliği kampanyasının, anlatılabildiği her ortamda pek çok insanı ikna ettiği, hızlı hareket edilmesi gereken bir dönem başlıyor. KEG, başka bir hayatı inşa etmek için çalışan yaratıcı bir kampanya olarak kendini kanıtlamış olsa da, henüz yolun başında.

Bir de son dakika haberi: Mitingin gerçekleşmesi için emek vermiş herkesin omuzlarındaki yük artmış olsa da, emeklerin karşılığını almış olmanın gururuyla yeni bir eylem planlamaya başladılar bile...

Fotoğraflar Ali Öz

Diğer miting örülmeye başlandı

400 kişi KEG aktivisti olmak için iletişim bilgisi verdi. Ayrıca 200 kişiden 'Medikomu Vermiyorum' kampanyası için iletişim bilgisi toplandı. İletişim bilgisi verenler uygulanan enerji politikalarından memnun olmadıklarını, başka bir enerjinin mümkün olduğunu dile getirdiler. Bu KEG'e duyulan güvenin ve hareketin meşruluğunun bir göstergesi.

Önümüzde GSS, Medikomu Vermiyorum ve G8 kampanyalarının olduğu düşünülürse ve 'İklim Değişimine Hayır' kampanyası da bu kadar kuvvetlenmişken, bir dahaki kampanyanın, "anti-capitalista" pankartıyla yürüyen, "biz anti kapitalist" sloganı atan antikapalist hareketin bundan çok daha kalabalık bir aktivist grubuyla örüleceğini şimdiden görmek mümkün.

Eli Haligua

BarışaRock 28 Nisan'daydı...

BarışaRock'ın bu sene ana vurgularından biri küresel ısınma. BarışaRock aktivistleri olarak mitingine katıldık. 5 bin bildiri dağıttık, açtığımız standda iletişim adresi aldık. Miting, aynı BarışaRock gibi, aktivistlerin örgütlediği bir mitingdi. BarışaRock aktivisti Funda kürsüden BarışaRock'ı duyurdu.

Bu sene İzmir'de bir kardeş festivalimiz daha

var: Rock-A. Rock-A aktivistleri de 10 kişi gelmişlerdi. Eylem, İstanbul dışından gelen BarışaRock aktivistleriyle tekrar iletişim kurmamız, sohbet edebilmemiz açısından çok verimliydi. Bunun dışında Fındıklı'dan gelenlerle, Munzurlularla, alanda olan çevre örgütleriyle de iletişim kurduk.

Gül Dönmez

Daha çok iş var!

Bursa'da KEG aktivistleri olarak 28 Nisan'a kadar yoğun bir kampanya dönemi geçirdik. Uludağ Üniversitesi'nde açtığımız standlar, Zeynep Casalini ve Gökşen'in konuşmacı olduğu panel, çevre ilçeler dahil, liselerde yaptığımız toplantılar, 20-22 Nisan'da Nilüfer'de yaptığımız 'Başka Bir Enerji Mümkün' panayırı sonucu iki otobüs dolusu aktivist olarak bu müthiş miting parçası olduk.

Mitingin görkemiyle dönüşte yaptığımız toplantıda bu mitingle omuzlarımızı büyük bir yük aldığımızı, işimizin asıl

şimdi başladığını, daha büyük kampanyaların parçası olmak için neler yapabileceğimizi konuştuk. Daha yapacak çok işimiz var. Herkese kolay gelsin...

Reşit Elçin-Bursa

Onlar genç...

Eylemi inşa edenler arasında birçok liseli aktivist de vardı. 'Büyük'lerin apolitik kuşak olduğunu iddia ettiği genç aktivistler, küresel ısınmanın canlarını sürüklediği felaketlerin de, bu sorunun çözümüne yanaşmayan hükümetlerin politikalarının da farkındaydı.

Okullarında düzenledikleri toplantılar sayesinde küresel ısınmanın nasıl sorunlara yol açtığını, alternatif enerji kaynaklarının neler olduğunu liseli öğrencilere anlatma fırsatı bulduk. Birçok lise okulca eyleme katılacağını söyledi. Okullarda afişler asıldı, el ilanları dağıtıldı, rozetler satıldı.

Eylemde taşınan beş pankart genç aktivistlerin yaptığı atölyede hazır-

landı. Dövizler çakıldı, marakaslar yapıldı, sloganlar düşünüldü. 28 Nisan günü ailesi, arkadaşlarıyla gelen aktivistler eylemin en renkli görüntüsünü oluşturuyordu.

Meltem Oral

Okullar da karşı..

Hazırlık sürecinde Eğitim-Sen 2 No'lu şubenin ve okullardaki üyelerin katkısı ve desteği çok önemliydi. Mitingde liselilerin katılımının yüksek olduğunu gördük.

Okullarda toplantılar yapıldı, panolar hazırlandı, rozetler dağıtıldı, bildiriler elden ele dağıtıldı ve okullarda miting çağrılar yapıldı.

Mitinge öğretmenler öğrencileriyle katıldı. Toplantılarda özellikle ABD'nin ve Türkiye'nin Kyoto'yu neden imzalamadığından, karbondioksit gazının salınımının nasıl azaltılacağına kadar birçok konu konuşuldu, tartışıldı. Mitingden sonra okullarda toplantı talepleri daha da arttı. Hepimiz için önemli bir deneyim oldu.

Berna Tezcan, Eğitim-Sen 2 No'lu şube

Pankart atölyesi

Pankart hazırlamak üzere, her zamanki gibi bir hafta kala, pankart atölyesi yaptık.

Pankartları tavana asmakla yükümlü iki adamı saymazsak, dokuz aktivist kadın, Karakedi Kültür Merkezi'nin üst katını atölyeye çevirdik. Üzerinde petrol istemediğini haykıran sloganların yazılı olduğu

plastik pankartları istemediğimize karar vermiş olduğumuzdan, kolları sıvadık ve ellerimizle yapmaya karar verdik. Beş büyük pankartlık rengârenk kumaş ve su bazlı boya aldık. "Başka bir enerji mümkün" yazdık; "Kyoto'yu imzala", "Başka bir dünya mümkün", "Nükleer istemiyoruz", "Küresel ısınma evimi eritiyor - kaplumbağa" yazdık. Ortaklaşa çalışıp çay sigara molalarını kısa tutarak bir buçuk günde 5 pankart çıkardık, pişman değiliz...

Roksan Kohen

Enerjimizi gösterdik

Toplantılar, broşürler, sokak ve kampüs aktivizmi, binlerce insanla iklim değişikliği ve nükleer dayatması hakkında paylaştığımız kaygılar ve ortak hisler... Başarılı bir kampanyanın sonunda 110 KEG aktivisti olarak mitingde katıldık.

Gece gelen muhtıra haberi otobüslerimizde tartışıldı, öfkelenedik. Ankara'dan katılımcıların

28 Nisan, 28 Nisan..

yaş ortalaması 20'ydi, kadınlar yine kalabalıktı. Standlarda liseli, dersaneli ve üniversiteli aktivistler öne çıkmıştı.

KEG bu kampanyada meslek ve kitle örgütlerinden çok sınırlı destek aldı. Kitle örgütleri hareketsizdi, çünkü onlar Kyoto'yu imzala talebinin yanlış olduğunu düşünüyor. Ancak bu ruh haliyle toplumun ruh hali tabana zıt.

Kadıköy sokaklarında "Başka bir enerji mümkün" diye haykırmak ve bizzat bu enerjiyi sergilemek hepimize yola devam kararlılığı verdi.

Ankara KEG aktivistleri

İncirlik kapansın!

Küresel BAK olarak mitingdeydik. Irak işgalinde kullanılan ve Ortadoğu için ciddi bir tehlike olan İncirlik Üssü'nün kapatılması için sürdürdüğümüz kampanyamızın anlatıldığı bültenimizi dağıttık. Bizimle ilk tanışanlar için ne olduğumuzu anlatan ve iletişim bilgilerini veren el ilanlarımızı dağıtıp, aktivist föyü doldürttük. Sahneden Küresel BAK adına konuşan sanatçı Zeynep Tanbay kampanyayı anlattıktan sonra tüm savaş ve işgal karşıtlarını hep beraber sokağa çıkmaya davet etti.

Ayşe Demirbilek

İzmir'den İstanbul'a

KEG toplantılarında haftalardır konuştuğumuz şeyleri Mart'ın ortasından itibaren hayata geçirmeye başladık. Küresel ısınmadan rahatsız olan çok sayıda insanı yanımıza katmaya çalıştık. 6-7 hafta süreli masa açtık, yeni arkadaşlarla tanıştık. Bir kısmı mail grubumuza üye olmakla yetinirken, bir kısmı her hafta düzenli yaptığımız toplantılara katıldı. Mail grubumuzun üye sayısı 400'lerin üzerine çıkarken, onlarca katılımcı da masalarda faaliyet gösterdi. Otobüs tutabilmek için rozet bastırdık. İki otobüsün parasını satılan

rozetlerin parasıyla karşıladık. 200'e yakın aktivist İstanbul eylemine geldi.

Otobüslerde çok sayıda arkadaşımız bizimle beraber 12 Mayıs'ta da Ankara'da 'Medikomu Vermiyorum' mitinginde olmak istediğini belirtti. Şimdi önümüzde 12 Mayıs var.

İzmir KEG aktivistleri

İzmit KEG sokakta

28 Nisan eylemine hazırlanmak ve küresel ısınma hakkında bir şeyler yapmak için aktivizm İzmit'te de sokaktaydı. İzmitli aktivistler eylemden önce Sanat Sokağı'nda stand açtı, bildiriler dağıttı, toplantılar yaptı, iletişim adresleri topladı. Bundan sonra, işleri daha kalabalık örgütlemek için İzmit'te ve Gölçük'te toplantılar yapılmaya başlanacak. Bu toplantılarla küresel ısınmaya, medikoların kapatılmasına, savaşa, ırkçılığa, yani karşısında durduğumuz her şeye karşı yanyana kampanya örgütlemek için yeni aktivistlere ulaşılmaya çalışılacak.

Hasan Tahsin Yılmaz

Sözlük zirvesi

İnternet kullanıcılarının bilgi paylaşım platformu sözlüklerde 28 Nisan'da mitinge katılım için zirveler düzenlendi. Zirve, sözlük yazarlarının biraraya geldikleri etkinliklere verdikleri isim.

Ayrıca, birçok internet forumunda da katılım için başlıklar mevcuttu. İnternetin google'da "hayatın anlamı" nı aratacak düzeyde olduğu günümüzde, geri dönüşler sevindiriciydi.

Katılacağını belirten birçok insanın yanında mitingi destekleyen fakat iş, okul, sınav gibi nedenlerden katılmadığı için üzgün olduğunu belirten insanlar mevcut.

Miting sonrasında ise "karnaval" gibi olduğuna dair yorumlar yazıldı.

Didem Gençtürk

1 Mayıs

"İşte 1 Mayıs, İşte Taksim"

Yıldız Önen

Başlıktaki sloganın içinin ne kadar boş olduğunu kurum temsilcilerinin gözaltına alındığı haberiyle saat 08.00'de Dolmabahçe'de, anladık. Stadın önünde bin polis, yüz gazeteci ve on gösterici vardı! Orada geçirdiğimiz iki saat boyunca toplanan her on kişilik grup tazyikli su, gaz bombası ve plastik mermi ile dağıtıldı. Bu arada telefonda Beşiktaş ve Fındıklı tarafından gelenlerin aynı şekilde dağıtıldıklarını ve çok sayıda gözaltı olduğunu öğrendik.

Saat 10.30 sularında "KESK, DİSK, TMMOB ve TTB başkanları gelecek ve yürüyeceğiz" dendi, ama polis de bunu duymuş olduğu için Dolmabahçe'yi gaz bombaları ve coplarla boşalttı. Sonra yürüyüşün başladığı haberi geldi. Ara yollardan çıkarak yetiştiğimiz yürüyüşte 300 kişi vardı. Kazancı yokuşunun başında basın açıklaması okunurken bu sayı 500'e (bazılarına göre 1000) ulaştı. Ama hem yürüyüşte hem basın açıklaması sırasında etrafımızda polis barikatları vardı. Göstericilerin yanımıza gelmeleri sertçe engelleniyordu. Böyle bir ortamda "İşte 1 Mayıs, İşte Taksim" sloganı atıldığında yanımdaki kadının öfkesini paylaşıyordum. Binlerce göstericiye saldırılmış, yüzlerce gözaltında, onlarca polis kordonunun dışında bırakılmış ve birileri zafer kazandığını sanıyor.

"Kitlelerden kopuk, yanındaki ile dayanışma duygusundan yoksun, az ama benim olsun" mantığı... On binlerce insanla Cumhuriyet mitinglerine cevap verilebilecekken, 500 kişiyi bir araya getirmiş olmanın "zaferi" ile yetinilmiş, bir şans daha kaçırılmıştı.

İstanbul Valisi derhal görevden alınmalıdır!

İstanbul Valisi Muammer Güler İstanbul halkı üzerinde polis terörü estiriyor. Günler öncesinden gösteri yapma özgürlüğümüzü engelleyeceğini ilan eden Vali 1 Mayıs günü bütün İstanbul halkını saatlerdir gözaltında tutuyor. Taksim'e giden bütün yollar kapatıldı, vapur seferleri, tramvay, metro, tünel seferleri iptal edildi. İstanbulluların seyahat özgürlüğüne darbe vuruldu.

Bununla yetinmeyen İstanbul polisi, 30 yıl önce katledilen işçi kardeşlerini anmak isteyen binlerce insan üzerinde terör estiriyor. Gaz bombalarıyla, biber gazları ve coplarla göstericilere vahşice saldıran polis saatlerdir saldırılarını sürdürüyor. Taksim ve çevresinde ayırsız herkese saldırıyor, her sokağa gaz bombaları atıyorlar.

Polis Haftası'nda kendi polislerinin Taksim Meydanı'nda gövde gösterisi yapmasına sesi çıkarmayan Vali, demokratik bir hak olan gösteri yapma haklarını kullanan insanlara emrindeki polisleri vahşice saldırtıyor.

İstanbul halkını topyekün teslim almaya çalışan polis müdürleri hakkında derhal soruşturma açılmalı, Vali Muammer Güler görevden alınmalı, İçişleri Bakanı bu büyük rezaletten dolayı halktan özür dileyerek istifa etmelidir.

Tüm dünyada yasal bir hak olarak kutlanan 1 Mayıs Türkiye'de de yasallaşmalı ve işçi bayramı olarak resmi tatil ilan edilmelidir.

Devrimci Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Doğan TARKAN

(1 Mayıs günü basına yollanan metindir)

Ankara: Hepimiz hâlâ Ermeniyiz!

Öğrencilerin yaygın katıldığı 7 bin kişilik bir miting oldu. Sol çevrelerin ve kürsünün kafası son dönemdeki gelişmeler konusunda karıştı. Örneğin "Ne şeriat, ne darbe" sloganı yaygındı.

Biz KEG kortejinde 1 Mayıs'a katıldık. Mitingdeki en coşkulu kortejdik. KEG'li liseli gençlerin ağırlığı göze çarpyordu. Hem dünyadaki antikapitalist harekete hem Türkiye'deki gündeme karşılık gelen sloganlar attık: "Nükleer santral istemiyoruz. Güneş, rüzgâr bize yeter", "Bush teröristtir", "Darbeye dur de", "Milyonlar aç, milyonlar işsiz, işgal altında, yaşasın küresel intifada", "Hepimiz travestiyiz", "Ülkü ocakları kapatılsın, ırkçılığa dur de", "Medikomu isterim". "Sözde değil, özde demokrasi istiyoruz" yazılı pankart taşındı. İşçi Partisi korteji geçerken şoven, darbe yanlısı tutumunu teşhir etmek için "Hepimiz hâlâ Ermeniyiz", "Hepimiz Kürdüz, hepimiz Ermeniyiz", "Darbeciler dışarı" türünden sloganlar atıldı. Karşılaştığımız her öğrenciye 12 Mayıs'taki Mediko eylemi çağrısı yaptık.

İzmir: Demokrasi düşmanı Baykal

Alanın en coşkulu en net politik tavra sahip olan grubuyduk. Attığımız "Darbeye dur de" sloganı ve taşıdığımız dövizler alandaki en net tutumdü.

Alanda ve yürüyüşte diğer grupların attığı ayağı yere basmayan sloganlar yerine "İrkçılığa dur de, milliyetçiliğe dur de, darbeye dur de", "Filistin'den hemen, Irak'tan şimdi, İncirlik'ten defol, defol, hemen şimdi", "Kyoto'yu imzala", "Demokrasi düşmanı Baykal'a, IMF uşağı Tayyip'e, darbeci generallere karşı ses çıkar", "Akkuyu-Sinop Çernobil olmayacak", "Parasızlıktan ölmiyem, medikomu vermiyem", "Onlar milliyetçi, onlar yurtsever, onlar darbeci, onlar işgalci, onlar çevre düşmanı, biz antikapitalistiz" gibi net sloganlarla yürüdük.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadelelenin parçasıdır.

Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

Öğrenciler direniyor: Medikolar bizim!

Sağlıkta dönüşüm: Neoliberal saldırı!

"1. basamak sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi anlamına gelen 'aile hekimliği' Türkiye'de ivedilikle kabul edilmelidir."
Dünya Bankası raporu, 2004

Tuna Öztürk

AKP hükümetinin önerisi olan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası (SSGSS), Anayasa Mahkemesi tarafından 6 aylığına ertelenmeseydi 1 Ocak'tan itibaren hayatımıza girecekti ve temel hakkımız olan sağlık artık ücretli olacaktı. Erteleme kararının ardından AKP'li bir milletvekili özetle şöyle diyordu: "IMF'li yetkililer hiç endişelenmesin, panik yapmalarına gerek yok. Biz ne yapar eder, bu yasayı meclisten geçiririz."

Süreç devam ederken Mart ayında bir erteleme kararı daha geldi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başeroglu "sağlıkta reform" yasası ile ilgili olarak, "Takvim, haliyle bir ertelemeyi beraberinde getiriyor. 2008 başına bu yürürlük tarihi ertelenecek" demişti.

Müşteriymişiz gibi!

Uzun ismi sizi aldatmasın, yasanın altında sağlığın ticarileştirilmesi yatıyor. Dünya genelindeki neoliberal uygulamalardan sadece birisi.

Yunanistan'da üniversiteleri özelleştiren yasa hazırlandığında öğrencilerin yanıtı net oldu: İşgal. Şu an Yunanistan'da aylardır eğitim verilmiyor. Fransa'da yeni mezun öğrencilerin iş güvencelerini ellerinden alan CPE yasası önerildiğinde Fransa tarihinin en büyük öğrenci hareketi yaşandı ve hükümet mecburen yasayı geri çekti. Bu hareket işçi sınıfına da umut veriyor.

Türkiye'deki üniversitelerde servis, yemekhane, yurt zamlarına karşı protestolar, boykotlar yapıldı ve bunlar bağımsız, aşağıdan örgütlenmelerle yapıldı.

Öğrenciler şimdi de ücretsiz sağlık hizmeti aldıkları tek yer olan medikoların kapatılmasına karşı bir araya gelecek. Hem de birçok şehirden. 12 Mayıs'ta Küresel Eylem Grubu'nun (KEG) Ankara'da düzenleneceği eylemde bu ticari uygulamaya karşı ses çıkartacaklar.

Eğer yasaya karşı gelmezsek hastalandığımızda bize müşteriymişiz gibi bakılacak. İnsanlar cebindeki paraya oranla hizmet alacak. Parası olmayan "acil şifalar" denecek. Sağlık ocakları da kapatılacak. Yerine aile hekimliği ticarethaneleri gelecek. Biz müşteri olacağız, hekimler de kasiyer. Ucuz işgücü olarak görülecek, örgütsüz kalacak ve iş güvenceleri olmayacak hekimlerin. Takım çalışması yerini rekabete ve yapaylığa bırakacak.

Yasa durdurulabilir

AKP'nin bu kâr-yatırım girişimine karşı halk tepkisini sokakta gösterdi. Sağlıkta özelleştirmenin nasıl durdurulacağı hastanelerde, sağlık ocaklarında, okullarda, sokaklarda tartışıldı, bildiriler dağıtıldı. Yasayı durdurmanın yolu sokak aktivizminden geçiyor. 7 Temmuz 2006'da Eskişehir'de, 26 Kasım 2006'da İzmir'de, 11 Mart 2007'de Ankara'da toplamda 20 bini aşan yürüyüşler gerçekleşti. Sıra 12 Mayıs 'Medikomu Vermiyorum' mitingi var. Ama bu eylemler bir tür aşama. Çünkü bu ve

bunun gibi neoliberal saldırıları durdurmak, ancak işçi sınıfının kolektif uyum içinde hareket etmesiyle mümkündür.

Sağlık, temel hakkımız olan yaşama hakkının yapı taşıdır. Eşit, ücretsiz, kaliteli sağlık hizmeti almanın yolu kapitalizmi ve uygulamalarını durdurmaktan geçiyor. Sokakta olalım ve sesimizi yüksel-

telim.

Medikodan faydalananlar:

"Aileniz bir sosyal güvenlik kuruluşuna (SGK) bağlı ise; erkeklerde 25 yaşına kadar, kızlarda ise evlenene kadar.

"Sizin SGK'nizin okulunuz ile sağlık anlaşması varsa (örneğin, YTÜ'nün SSK ile anlaşması yok. Siz SSK'liyseniz tedavi olamıy-

orsunuz).

"Muayene için sağlık karnesi gerekiyor. Anlaşmalı SGK için ilaç yazılabilir, tedavi olunabilir.

"Eğer aileniz, bağlı olduğunuz SGK'na borçluysa hem medikodan yararlanamazsınız, hem de sevk alamazsınız. Aynı GSS yasasındaki gibi.

Ayrıca vizite ücreti alınmaz. Bazı üniversitelerde ek

olarak tahlil parası adı altında para isteniyor. Ve önemli bir istatistik: Dicle Üniversitesi'nde geçen yıl sağlık hizmeti için başvuran 13.821 öğrenciden yalnız 6.592'si tedavi olabilmiş.

Bu, mevcut durum. Medikoların kaldırılmasıyla, zaten berbat olan bu sistemden bile yoksun kalacağız.

Yıldız Teknik Üniversiteli 3 öğrenciye sorduk...

Toplu iradenin yönetimi ne zaman belirli kitlelere geçti bilinmez, lakin iktidar odaklarının gözü bu sefer de bizlerin sağlık durumunda. Uysal kapitalizm diye bir şey varolamayacağı için, beklenmeyen bir süreç değildi bu. Sosyal devlet denen palyaçonun maskesinin arkasında insan ruhu ile birlikte sağlığını da pazarlayan bir irade var.

Haluk Keskin

Medikolar, ülkemizde Mailesinden sosyal güvencesi olmayan üniversite öğrencilerinin sığınabileceği tek çatıydı. Herhangi bir sağlık sorunu için dışarıda

muayene onlarca lira para demek. Parası olmayanın ölmeye mahkûm olduğu bu ülkede, öğrencilerin yararlanabileceği tek kurumdur. O yüzden kapatılmamalıdır; aksine, imkânları artırılmalıdır.

Bora Pekçkten

İnşaat işçisi bir babanın kızıyım. Babamın sigortası sürekli ödenmiyor. Oysa, medikodan faydalanmak üzere sağlık karnesi alabilmem için babamın en az 6 ay öncesine kadar sigortasının ödenmiş olması gerek. SSK'ya bağlı herhangi bir sağlık kuruluşunda tedavi görmem için ise babamın en az 90 günlük primin ödenmiş olması

gerek. Arada kaldığım 3 ay boyunca tamamen savunmasız durumdayım. Alerjik astım hastası olduğum için sürekli ilaç kullanmam gerekiyor; kullandığım ilacı ancak bir göğüs hastalıkları uzmanı yazabiliyor sağlık karneme. YTÜ medikosuna yeni uygulamalar getirilmeden önce, okuldan sağlık karnem varken, tedavim aksamaksızın devam ediyordu. Medikoda hem muayene olabiliyor, hem gerekli testleri yaptırabiliyor, hem de fiyatın %10'unu ödeyerek ilaçlarımı alabiliyordum. Son uygulamanın ardından bu yıl sağlık karnemi onaylamadılar. Okulun

medikosunda SSK karnesine ilaç yazılmadığı için ilaçlarımı yazdıramadım. Bu ne garip sistemdir ki, muayene edebilir ama ilaç yazamaz, ilaç yazar ama sadece bağ-kur karnesine yazar, emekli sandığı karnesine ilaç yazar ama muayene edemez! Bu kadar kurala ben akıl erdiremiyorum! Ben eğer 92 YTL var ise nefes alabileceğim.

Bunlar şu an için medikoların içerisinde bulunduğu durum. Bir de tamamen özelleşmesi söz konusu. Hiçbir sağlık güvencesi olmayan öğrenci arkadaşlarım bu durumda ne yapacaklar, biz ne yapacağız?

Burcu Mercan

GSS nedir?

- Genel Sağlık Sigortası
- Gelip Sağlık Satacağız